

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1219/2025
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Анђелковић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1679/24 од 19.09.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1679/24 од 19.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1679/24 од 19.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану Р1 15/19 од 29.01.2024. године, одлучено је да се врши физичка деоба непокретности из листа непокретности број .. К.О. ... на кп.бр. ... К.О. ... коју чини земљиште под зградом – објектом површине 61м2, земљиште под зградом – објектом површине 29м2, земљиште под зградом – објектом површине 24м2, земљиште уз зграду – објекат површине 5 ари и воћњак 3. класе површине 2,05 ари, укупне површине 8,19 ари, на којој су учесници у поступку сувласници са обимом удела од по $\frac{1}{2}$, на начин наведен у том ставу изреке тако што је саставни део решења скица терена геометра Горана Ацића од 05.04.2018. године, а свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, предлагач и противник предлагача су обавезани да солидарно плате судске таксе у износу од 3.800,00 динара.

Виши суд у Лесковцу је, решењем Гж 1679/24 од 19.09.2024. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Лебану Р1 15/19 од 29.01.2024. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погршене примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је доставио одговор на ревизију противника предлагача.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примена материјалног права јер против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача прописане одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је физичка деоба непокретности на којој су учесници у поступку сувласници са уделима од по $\frac{1}{2}$. Побижано решење донето је на основу утврђеног чињеничног стања да су учесници у поступку делимично извршили поделу предметне парцеле тако што су је преградили дрвеном оградом. У циљу потпуне деобе парцеле ангажован је судски вештак из области геодезије на основу чијег налаза је предметна парцела подељена тако да западни део припадне противнику предлагача а источни предлагачу, на који начин су створене две посебне целине од којих свака има свој улаз. Ревизијом противника предлагача се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на битну повреду одредаба поступка, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82...“Службени гласник РС“ бр. 46/95...106/15), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско правним споровима ако овим или другим законом није другачије одређено.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу, као вредност захтева, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност за коју је плаћена или одређена судска такса. У конкретном случају, предлагач није у предлогу за деобу непокретности означио вредност захтева нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Предлагачу је одређена судска такса на предлог и одлуку у износу од по 1.900,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари ради се о имовинскоправном предмету у ком се предлог односи на неновчано потраживање, а судска такса је одређена у висини од

1.900,00 динара. Према становишту Врховног суда, када вредност предмета спора није означена у тужби (предлогу) нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом, тарифни број 1 Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94...95/18) прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за деобу непокретности у коме се као вредност предмета поступка узима износ до 10.000,00 динара који не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, следи да ревизија противника предлагача није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић